

som i en række andre lande kunne nås med de økonomiske midler, der havde kunnet stilles til rådighed for forsvaret. Resultatet af denne situation har været, at den givne ramme ikke har kunnet udfyldes, og at det ikke har været muligt at vedligeholde og nyanskaffe i nødvendigt omfang.

Efter at partiet Venstre og Det konservative Folkeparti den 22. oktober 1958 i folketinget tilkendegav, at disse partier ikke længere ville deltage i forsvarsudvalgets arbejde, har overvejelserne om en nyordning været fortsat i regeringen.

Det her foreliggende lovforslag er tænkt at skulle træde i stedet for lov nr. 242 af 27. maj 1950 med senere ændringer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 131 af 31. marts 1952 om forsvarets ordning (centralstyrelsen, den kommandomæssige organisation m. v.), lov nr. 276 af 18. juni 1951 om forsvarets ordning (sammensætningen af værnene, korpserne m. fl.) samt § 4 i lov nr. 277 af 18. juni 1951 om forsvarets ordning (personellet ved værnene, korpserne m. fl.). Derimod berører forslaget ikke i øvrigt sidstnævnte lov, idet overvejelserne om de i denne lov omhandlede spørgsmål endnu henstår.

Da udviklingen på det militære område i de kommende år må antages at ville nødvendiggøre stadige reguleringer og tilpasninger af forsvaret, er det ønskeligt, at en kommende forsvarsordning udformes under hensyn hertil. En opretholdelse af princippet i de to nugældende love, som nærværende lovforslag skal afløse, med opregning af en række kommandoorganer, enheder, institutioner m. v. vil være en hindring for en jævn og hensigtsmæssig udvikling og tilpasning. De rammer, som de nugældende love indeholder for forsvarets opbygning, indebærer i øvrigt ingen virkelig afgrænsning af forsvarets omfang. Således indeholder disse love — som naturligt er — ingen angivelse af antallet og størrelsen af søværnets skibe og forter eller af antallet af eskadriller i flyvevåbnet. Antallet af regimenter i hæren er heller ingen målestok for hærens størrelse og udrustning.

Det må derfor anses for mere rationelt og stemmende med behovet for smidighed i ordningen, at størrelsen og sammensætningen af værnene m. v. af forsvarsministeren kan ændres inden for de rammer, som angives i de årlige bevillingslove og lovgivningen i øvrigt, herunder bl. a. normeringslove. Forsvarsministeren kan vedrørende bl. a. disse spørgsmål rådføre sig med det i § 10 foreslåede forsvarspolitiske udvalg, ligesom ministeren vil være pligtig at give udvalget meddelelse om væsentlige ændringer, der i kraft af hans bemyndigelse påtænkes foretaget i den til enhver tid bestående forsvarsordning.

På grundlag af en rammelov som den her foreslåede vil hensigtsmæssige ændringer kunne gennemføres ved en gradvis omlægning af forsvarets struktur og sammensætning, og det vil være muligt at tage hensyn til såvel den våbentekniske som den udenrigspolitiske udvikling.

I overvejelser om Danmarks forsvar må udgangspunktet søges i Danmarks medlemskab i NATO. Dette medlemskab indebærer, at Danmarks forsvar må indpasses som et led i det fælles NATO-forsvar. NATOs formål er at hindre krig gennem det kollektive forsvars forebyggende virkning og at gennemføre et fælles forsvar, hvis et angreb alligevel skulle finde sted.

Af særlig krigsforebyggende betydning er de styrker, som De forenede Stater og England råder over til gennemførelse af omfattende gengældelsesangreb med kernevåben på en eventuel angribers territorium for derigennem at svække dennes muligheder for fortsat krigsførelse.

Som et led i det samlede NATO-forsvar må det enkelte land råde over styrker inden for alle tre værn til umiddelbart forsvar mod eventuelle angreb. Danmarks beliggenhed gør det særlig vigtigt, at der på dansk område findes sådanne forsvarsstyrker, der er beredte til øjeblikkelig indsats imod forsøg på en uvarslet, hurtigt gennemført aktion mod Danmark, således at NATOs styrker får mulighed for at yde hjælp i tide.

Der er af militære sagkyndige — herunder også i NATO — opstillet visse styrkemål for Danmarks vedkommende. Opnåelsen af disse styrkemål vil imidlertid medføre udgiftsforøgelser på 300-400 mill. kr., svarende til henimod 40 pct. af de nuværende forsvarsudgifter. Regeringen kan ikke tiltræde en sådan forøgelse af forsvarsbudgettet, og der må derfor ske en justering af styrkemålene.

Budgetmæssigt foreslås det at tage udgangspunkt i de nuværende udgifter under forsvarsministeriet, ca. 975 mill. kr. (heri inkluderet lønreguleringen pr. 1. april 1959), med tillæg af udgifterne til bygning af nye fiskeriinspektionsskibe. Der regnes med omtrent den nuværende fordeling mellem værnene, idet der dog foreslås visse justeringer under hensyn til omlægningerne i tjenestetiden, jfr. nedenfor, og under hensyn til ønskeligheden af at styrke hjemmeværnet.

Det er regeringens opfattelse, at det ikke er hensigtsmæssigt som hidtil at lade samtlige udgifter vedrørende forsvarsministeriets ressort indgå i et fastliggende rammebudget. Det foreslås at opdele dette budget, således at det klart fremgår, hvilke udgifter der medgår til civile formål, hvilke der medgår til driften, og hvilke der medgår til større